

T.C.
ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

7/54740

66 47

Sayı : 89456481/610/191
Konu : Yazılı soru önergesi (7/54740)

02 Ocak 2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi : 14.11.2014 tarihli ve 202390 sayılı yazınız.

İlgi yazı ekinde yer alan İstanbul Milletvekili Sayın Durmuşali TORLAK tarafından verilen 7/54740 esas numaralı yazılı soru önergesine verilen cevap ekte sunulmaktadır.
Gereğini arz ederim.

Faruk ÇELİK
Bakan

Ek: Cevap (2 sayfa)

**İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SAYIN DURMUŞALİ TORLAK'IN 7/54740 ESAS
NUMARALI YAZILI SORU ÖNERGESİNE DAİR CEVAPLAR**

2014 Eylül ayı itibarıyla 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4-1/a maddesi kapsamında Türkiye genelinde tekstil ürünleri, giyim eşyaları, deri ve ilgili ürünlerin imalatında çalışan Türk vatandaşı sayısı 399.867 kişi, yabancı ülke vatandaşı sayısı ise 883 kişi olup, toplamda bu sektörde çalışan kişi sayısı 400.750'dir.

Türkiye genelinde tekstil ürünleri, giyim eşyaları, deri ve ilgili ürünlerin imalatında çalışan Suriyeli sigortalı sayısı ise 32 kişidir. Bu kişiler arasında mülteci ayrımı bulunmamaktadır.

6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununda düzenlenen geçici korunan yabancıların hak ve yükümlülükleri yürürlüğe girmesi 13.10.2014 tarihinde Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan Geçici Koruma Yönetmeliği ile düzenlenmiştir. 6458 sayılı Kanuna ve Yönetmeliğe göre, geçici koruma statüsü sahibi yabancıların çalışma hakları bulunmaktadır.

4817 sayılı Kanunun denetleme yetkisi başlıklı 20'nci maddesinde Kanunun kapsamına giren yabancıların ve işverenlerin bu Kanundan doğan yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğinin Bakanlığımız iş müfettişleri ve Sosyal Güvenlik Kurumu müfettişleri tarafından denetleneceği hükümlerine amirdir.

4817 sayılı Kanunun cezai hükümler başlıklı 21'inci maddesi bildirim yükümlülüğünün süresi içerisinde yerine getirmeyen bağımsız çalışan yabancı ile yabancı çalıştıran işverene, ayrıca çalışma izni olmaksızın bağımlı çalışan yabancıya ve çalışma izni bulunmayan yabancıyı çalıştıran işveren veya işveren vekillerine her bir yabancı için verilecek ceza miktarlarını düzenlemektedir.

Bakanlığımız tarafından 4817 sayılı Kanun çerçevesinde yapılan denetimler, ülke ayırt etmeksizin tüm yabancı çalışan ve çalıştıranlara yöneliktir.

4817 sayılı Kanun muvacehesinde, bağımlı veya bağımsız olarak çalışan yabancılar ile yabancı çalıştıran işveren ve işveren vekillerine yönelik olarak İstanbul ilinde tekstil ve hazır giyim sektöründe 2011-2014 yılları arasında Bakanlığımız iş müfettişleri tarafından yapılan denetimler ve bu denetimler sonucunda uygulanması istenilen idari para cezaları aşağıdaki tablolarda belirtilmektedir.

Bağımlı çalışan yabancı işçilerle ilgili olarak;

	Çalışma İzni Olmadan Çalışan İşçi Sayısı	Ceza Miktarı Toplamı (TL)
2011	6	3.969,00
2012	37	24.566,00
2013	8	5.369,00
2014	16	11.592,00

Yabancı çalıştıran işveren veya işveren vekilleri ile ilgili olarak;

	Çalışma İzni Yükümlülüklerine Aykırı Çalışan İşyeri Sayısı	Ceza Miktarı Toplamı (TL)
2011	5	160.238,00
2012	18	252.522,00
2013	5	181.134,00
2014	9	137.634,00

Bağımsız çalışan yabancılarla ilgili olarak;

	Çalışma İzni Yükümlülüklerine Aykırı Olarak Bağımsız Çalışan	Ceza Miktarı Toplamı (TL)
2011	1	51.765,00
2012	1	2.465,00
2013	20	14.234,00
2014	2	1.462,00

2014 yılı Ocak-Ekim döneminde tekstil ve hazır giyim sektöründe Türkiye genelinde 1.041 kurs ve program açılmış ve bu programlardan 12.359 kişi faydalanmıştır. Bu programların 44'ü İstanbul ilinde gerçekleştirilmiş ve bu kurs ve programlardan 522 kişi faydalanmıştır.

Kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda tasarrufların katma değeri yüksek yatırımlara yönlendirilmesine, üretim ve istihdamın artırılmasına, uluslararası rekabet gücünü artıracak ve araştırma-geliştirme içeriği yüksek bölgesel ve büyük ölçekli yatırımlar ile stratejik yatırımların özendirilmesine, uluslararası doğrudan yatırımların artırılmasına, bölgesel gelişmişlik farklılıklarının azaltılmasına, kümelenme ve çevre korumaya yönelik yatırımlar ile araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesine yönelik olarak 2009 yılında uygulanmaya başlanan yeni teşvik sistemi, 2012/3305 sayılı Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkındaki Bakanlar Kurulu Kararı ile daha kapsamlı hale getirilmiştir.

Yeni teşvik sistemi; genel, bölgesel, büyük ölçekli ve stratejik yatırımların teşviki uygulamalarından oluşmakta olup, bu sistemde iller, sosyo-ekonomik gelişmişlik seviyeleri dikkate alınarak altı bölgeye ayrılmıştır.

Bu kapsamda yapılan yatırımlar, yatırımların niteliği ve yapıldığı bölge dikkate alınarak belirlenmiş olan katma değer vergisi (KDV) istisnasından, gümrük vergisi muafiyetinden, vergi indiriminden, gelir vergisi stopajı desteğinden, sigorta primi işçi/işveren hissesi desteğinden, yatırım yeri tahsis ve faiz desteğinden faydalanabilmektedir.

Prim oranlarının düşürülmesi, işverenlerin işçi maliyetlerinin azaltılması, kayıt dışı istihdamın kayıt altına alınabilmesi ve istihdamın artırılmasına yönelik yürütülen çalışmalar çerçevesinde, 5510 sayılı Kanunda dört, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda üç, 4857 sayılı İş Kanununda bir, 5746 Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkındaki Kanunda bir ve 5225 sayılı Kültür Yatırımları ve Girişimlerini Teşvik Kanununda bir olmak üzere toplam on farklı sigorta primi teşvik, destek ve indirimine ilişkin düzenlemeler yer almakta olup, bahse konu sigorta primi teşviklerine ilişkin düzenlemelerde sektörel bazda herhangi bir ayırım söz konusu değildir.

Bilindiği üzere, genel olarak sigorta primi işveren hissesinin 5 puanlık kısmına isabet eden tutar Hazinece karşılanmakta olup, buna ilaveten sosyo-ekonomik gelişmişlik endeksi dikkate alınarak belirlenmiş olan 52 ilde on ve üzerinde sigortalı çalıştıran işyerlerinde ilave olarak 6 puan daha işveren prim teşviki sağlanmıştır. Buna ilaveten, genç ve kadın istihdamı ile mesleki ve teknik eğitimin özendirilmesi amacıyla 01.03.2011-31.12.2015 tarihleri arasında işe alınmış olan belli nitelikleri haiz işçilerin sigorta primi işveren hissesinin tamamının belirli sürelerle işsizlik sigorta fonundan karşılanmasına olanak sağlanmıştır.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32'nci maddesinde düzenlenmiş olan ve 2008 yılında yürürlüğe giren asgari geçim indirimi uygulaması sonucunda, asgari ücret ile bağlantı kurularak mükellefin kendisi, çalışmayan eşi ile bakmakla yükümlü olduğu çocukları için standart bir indirim getirilmiştir.

Bu hususların yanı sıra, sosyal devlet ilkesi gereğince, gelir dağılımını iyileştirmeye ve vergi yükünün daha adil dağılımını sağlamaya yönelik olarak bütçe imkânları çerçevesinde çalışmalara devam edilmektedir.